

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 8472/2022
25.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Јелице Бојанић Керкез и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Пешић адвокат из ..., против тужене Општине Црна Трава, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4419/21 од 01.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4419/21 од 01.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4419/21 од 01.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 4419/21 од 01.02.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу – Судска јединица у Власотинцу П 9505/20 од 22.10.2021. године у првом ставу изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужена обавезе на накнаду материјалне штете у износу од 2.600,00 динара и накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове у износу од 25.000,00 динара и претрпљени страх у износу од 25.000,00 динара са законском затезном каматом на ове износе почев од 22.10.2021. године. Ставом другим изреке, иста пресуда преиначена је и у другом ставу изреке, у погледу одлуке о трошковима поступка, тако што је тужила обавезана да на име трошкова поступка исплати туженој износ од 39.000,00 динара у року од 8 дана по пријему пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. став 1. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу

равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Из садржине наведене одредбе произилази да је погрешна примена материјалног права једини разлог за посебну ревизију. Због тога су наводи ревидента да је другостепени суд одлучивао по недозвољеном разлогу за жалбу, којима се у суштини указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 479. став 1. ЗПП учињену у другостепеном поступку, ирелевантни по питању дозвољености овог изузетног правног лека.

По оцени Врховног касационог суда, са становишта правилне примене материјалног права, не постоји потреба да се о посебној ревизији тужиље одлучује ни по једном од основа предвиђених у цитираној законској одредби. У конкретном случају, на основу предложених и изведених доказа није могуће утврдити интензитет и дужину трајања физичких болова и страха, као чињенице битне за примену одредбе члана 200. Закона о облигационим односима којом се одлучује о праву оштећеног на накнаду нематеријалне штете и њеној висини. Из тог разлога не може се утврдити ни евентуално одступање побијане пресуде од судске праксе, по којој се новчана накнада за физичке болове и страх досуђује ако су они били интензивни и дужег трајања, а ако је интензиван страх кратко трајао накнада се може досудити ако је у дужем временском периоду била нарушена психичка равнотежа оштећеног.

Следствено изложеном, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаном другостепеном пресудом, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог Закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена. Наведена посебна одредба у спору мале вредности искључује примену члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП којим је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из тих разлога, на основу члана 413 ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**